

сенаторъ въ шаповникътъ съ полуизѣденна ябалка! Сенаторътъ влѣзалъ въ чужда градина, разбира са, съ намѣрение да краде ябалки или круши?

Фирмий.

По-полека! Ако си позналъ, че съмъ сенаторъ, то не крѣщи да та чуватъ и слугите.

Кремуций.

По-полека, сенаторе. Ти си си скѣсалъ латакливи-ята у шаповникътъ. Види са, че много ти са е искало отъ моите плодове, ако си са рѣшилъ да са наслаждавашъ съ тѣхъ въ такова неприятно мѣсто; но види са, че ти сѣ харесале твърде много, ако не си усѣщаль, като сѣ та боле иглите по тѣлото. Не щеше ли да бѣде по добро, ако да би дошълъ при мене и да ми поискашъ, азъ ти би далъ изъ уважение камъ твоето сенаторско достойнство. Слуги! Накѣсайте ябалки, круши, мидийски ябалки и напѣлнете му сичката туника; врътнете я нагоре и завѣржете я около шеята му; напѣлнете съ плодове рѣкавите му, а рѣцете му вѣржете отзадъ, за да могатъ по-добре да са дѣржатъ плодовете. *(Слугите извѣршватъ това)*. А сега потѣрсете изъ градината, нѣма ли още нѣкои подобни посѣтители. Но затворете вратата, за да не побѣгне нѣкой отъ тука.

Слугата.

Господине! господине! Ето още единъ тамъ на буктъ, но качилъ са е така високо, щото не може да са достигне.

Кремуций.

Кой е той? А, това е Пинарий Натта, историкътъ.